

מ"י 49489/07/17 - מדינת ישראל נגד באסל חסן

בית משפט השלום בנצרת

21 יולי 2017

מ"י 49489-07-17 מדינת ישראל נ' חסן
בפני כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי
המבקשת
נגד
החשוד
באסל חסן

נוכחים:

מטעם המבקשת: רס"ר אורן כהן

מטעם החשוד: הובא ובאמצעות ב"כ עו"ד עבד פאהום מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

א. הבקשה:

1. בפני בקשה לעצור את המשיב (להלן: "**החשוד**") בהתאם להוראות סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**החוק**") וזאת למשך 5 ימים מהיום.
2. החשד שמיוחס לחשוד הוא ביצוען של עבירות תעבורה לרבות נהיגה תחת השפעת אלכוהול, נהיגה ללא ביטוח ובזמן פסילה כאשר רישיון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים קודם ביצוע העבירה (עבירות לפי סעיפים 10א', 67, 62(3), 2א לפק' התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961).

ב. דיון

3. הדיון הנוכחי מתקיים ביום ו' 21/7/17, כאשר החשוד נעצר אתמול בשעה 21:10 בהתאם לסעיף 27 לחוק והובא לפני, לדיון בבקשת הארכת מעצרו על פי הוראות סעיף 29(א) לחוק.
4. במהלך הדיון הוצג לעיוני חומר חקירה עליו מתבססת הבקשה וכן הצהרת תובע בה נרשם כי מדובר בעבריון רצידיביסט המהווה סכנה ברורה ומיידית ליתר המשתמשים בדרך ויש כוונה לעתור למעצרו עד

לתום ההליכים בצד הגשת כתב אישום.

5. ב"כ המבקשת טען כי לאור פעולות הקשורות בהכנת כתב אישום, לא ניתן יהיה להגיש כתב אישום לפני יום ב' (24/7/17) ולפחות עד לאותו מועד יש להורות על הארכת המעצר.

6. ב"כ המשיב התנגד לבקשה וטען כי על פי ההלכה הפסוקה מעצר בעבירות תעבורה הינו חריג ולא הכלל. זאת ועוד, הוא הציג בפניי אסופת פסקי דין מהם עולה, כי במקרים אחרים בהם בוקש מעצר עד לתום ההליכים הורו בתי המשפט על שחרורם של חשודים בעבירות תעבורה, בין בתנאים מגבילים מחמירים יותר ובין אם פחות וזאת תוך הישענות על הכלל כי יש תמיד לשאוף להגביל פחות את חומרת הפגיעה בחירות החשוד מקום שהדבר אפשרי וקל וחומר בעבירות תעבורה.

7. לאחר שבחנתי את הבקשה ובכלל זה את הצהרת התובע וחומר החקירה שהובא לעיוני, שוכנעתי, כי קיים חשד סביר שהחשוד עבר את העבירות המיוחסות לו בבקשה. כמו כן, שוכנעתי כי מתקיימת עילת מעצר המבוססת על שני טעמים: האחד חשש מפני הימלטות מאימת הדין והאחר חשש מפני מסוכנותו של החשוד. בשני טעמים אלה יש להצדיק הארכת מעצר חרף החלופה המוצעת וחרף הפסיקה שהוצגה בפניי ואבאר:

7.1. כנגד החשוד קיים עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בגין עבירות דומות. המשמעות היא, כי באם יוגש כתב אישום והמשיב יורשע, הוא עלול להישלח למאסר מאחורי סורג ובריח. עובדה זו מגבירה החשש שמא ישוחרר המשיב כעת, הוא ינסה להימלט מאימת הדין.

7.2. **המסוכנות:** בימינו, העלייה וההפעלה של כלי רכב יכולה לשמש לנהיגה ולהנאה ו/או נסיעה ובאותה מידה יכולה לשמש כנשק קטלני כנגד הנוסעים האחרים בדרך. החשוד שבפניי לא מגלה מורא מאימת הדין ומהוראות החוק. הוא עשה שימוש ברכב ללא רישיון נהיגה בר תוקף, כאשר מדובר במי שכבר נדון בעבר בגין עבירות דומות למאסר על תנאי והוא בגדיל עשות כאשר עשה כן לכאורה תחת שכרות. עולה השאלה, האם יש במעצר בית כדי לאיין המסוכנות או לצמצמה. איני משוכנע כך בנסיבות המיוחסות למשיב. יש לזכור שחלופת מעצר אינה פתרון מוחלט לאיין סכנה וכל חלופת מעצר מהווה בחינה של איזון בין סיכונים (בש"פ 6927/09 פלוני נ' מ"י (7/9/09), בש"פ 2663/09 מ"י נ' פלוני (29/3/09)). אין בחלופת מעצר בעניינו של המשיב כדי ליצור הוודאות הנדרשת להבטיח שלא יעלה שוב על כלי רכב ויעשה בו שימוש ללא רישיון. אין בחלופת המעצר המוצעת להבטיח שלא יעשה כן כאשר אינו בגילופין. אילו מדובר היה בעבירתו הראשונה של המשיב, הייתי נוטה הרבה יותר לקבל טענת בא כוחו, ברם מקום שלא מדובר בפעם ראשונה ומדובר בעבריין מורשע שעשה שימוש בכלי רכב של צד ג' (חברו) ללא אימה מהדין והחוק ותוך סיכון תעבורתי של הנוסעים בדרך, שוב מצטמצם והולך האמון שבית המשפט רואה לנכון לייחס למשיב. אציין עוד כי מדובר באדם צעיר יליד 1995 ובסה"כ בן 22 שנים וכבר העברת התעבורתי עומד לפתחו.

7.3. התייחסות לפסיקה שהוצגה בפניי: בפסקי הדין שהוצגו בפניי לא ראיתי נסיבות זהות לאלו שבעניינינו בכל הנוגע למאסר בר הפעלה שעומד כנגד המשיב ומכאן האבחנה שיש לעשות. מה עוד שלא מדובר בפסיקה מחייבת. בנוסף קיימת פסיקה של בית המשפט העליון התומכת גם במעצר עד לתום ההליכים בעבירות תעבורה על רקע התנהלות החשוד/נאשם ושוב מדובר על שאלת האמון שיש ליתן בחשוד (בש"פ 8495/08 **טבאש נ' מ"י** (26/10/08), בש"פ 9573/09 **סלימאן נ' מ"י** (6/12/09), בש"פ 4583/12 **מארון נ' מ"י** (17/6/12)). במקרה האחרון התייחס בית המשפט לעורר שלפניו שנהג בזמן פסילה, כמי שפעל במחשבה צלולה ובמודעות מלאה לכך שאינו מחזיק ברישיון נהיגה. נכון שהעובדות באותו מקרה היו חמורות הרבה יותר ממקרה דנן, אך איני סבור כי יהיה זה אחראי כלפי הציבור לשחרר המשיב בשלב זה ממעצר לחלופה.

8. כמו-כן, ובשל הנסיבות האמורות ומיעוט האמון שבית המשפט רואה לנכון לייחס למשיב, ראוי כי בחינת חלופת המעצר תיעשה **באופן יסודי יותר** לאחר הגשת כתב האישום ולא בשלב זה של "מעצר גישור".

9. יחד עם כל זאת איני סבור שיש להיענות לכל ימי המעצר המבוקשים וניתן בהחלט להספיק להגיש כתב אישום עד יום ב' הקרוב 24/7/17.

ג. תוצאה:

10. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצר החשוד עד ליום 24/7/17 שעה 12:00 ובכפוף לכך שעד לאותו מועד יוגש כתב אישום.

11. צו מעצר ערוך עפ"י הוראות סעיף 18 לחוק יובא לחתימתי בסמוך.

12. זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ז, 21/07/2017 במעמד הנוכחים.

אסף זגורי, סגן נשיא

הוקלד על ידי מיטל ליטבק